

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 8CoP/23/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618203400  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5618203400.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti J.: Y., nar. XX. XX. XXXX a I., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov - matky: Bc. N. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX/XX, I. T., zastúpenej splnomocneným zástupcom Benkóczki, Baláž - advokáti, s. r. o., so sídlom 29. augusta 36A, Bratislava, IČO: 35 917 148, a otca: JUDr. Y. J., PhD., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. J. XXX/XX, B., zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Ing. Ivanou Kožákovou, advokátkou so sídlom Stošická 1067/50, Liptovský Mikuláš, IČO: 61 918 382, o návrhoch matky na zvýšenie výživného a otca na zníženie výživného k maloletým deťom, o odvolaniach matky a otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/147/2018-598 zo dňa 22. septembra 2020, takto

### rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku IV., ktorým súd návrh otca na zníženie výživného zamietol, potvrdzuje.

II. Vo zvyšnej časti (výroky I. až III.) rozsudok okresného súdu mení tak, že otec maloletých detí je povinný počnúc dňom 05. 12. 2018 platiť výživné na

- maloletého Y. J. sumou 195,- eur mesačne, z toho bežné výživné vo výške 165,- eur mesačne k rukám matky a 30,- eur mesačne na tvorbu úspor maloletého na osobitný účet maloletého, ktorý je povinná zriadiť matka maloletého v prospech maloletého v lehote do 5 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v tej istej lehote je povinná oznámiť otcovi maloletého číslo účtu a peňažný ústav, v ktorom bude tento zriadený, takto určené výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred,

- maloletého I. J. sumou 165,- eur mesačne, z toho bežné výživné vo výške 135,- eur mesačne k rukám matky a 30,- eur mesačne na tvorbu úspor maloletého na osobitný účet maloletého ktorý je povinná zriadiť matka maloletého v prospech maloletého v lehote do 5 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v tej istej lehote je povinná oznámiť otcovi maloletého číslo účtu a peňažný ústav, v ktorom bude tento zriadený, takto určené výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred.

Otec je povinný zaplatiť zameškané

- bežné výživné za obdobie od 05. 12. 2018 do 30. 09. 2020 na maloletého Y. J. v sume 656,19 eur a na maloletého I. J. v sume 437,55 eur k rukám matky, s tým, že súd povoľuje otcovi splácať zameškané bežné výživné v splátkach po 50,- eur mesačne na každé maloleté dieťa, splatných spolu s bežným výživným, so splatnosťou prvej splátky do 15. dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celé zameškané bežné výživné,

- výživné na tvorbu úspor za obdobie od 05. 12. 2018 do 31. 07. 2021 na maloletého Y. J. v sume 956,19 eur a na maloletého I. J. v sume 956,19 eur, na osobitný účet toho - ktorého maloletého zriadený matkou s tým, že súd povoľuje otcovi splácať zameškané výživné na tvorbu úspor v splátkach po 30,- eur

mesačne na každé maloleté dieťa, splatných spolu s bežným výživným, so splatnosťou prvej splátky do 15. dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celé zameškané výživné na tvorbu úspor.

III. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/50/2015-546 zo dňa 28. 06. 2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5CoP/64/2016-686 zo dňa 31. 01. 2017, v časti o výživnom na maloleté deti.

IV. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

#### o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 9P/147/2018-598 zo dňa 22. 09. 2020 zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/50/2015-546 zo dňa 28. 06. 2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5CoP/64/2016-686 zo dňa 31. 01. 2017 v časti o výživnom tak, že otec je povinný prispievať od 05. 12. 2018 na výživu maloletého Y. J. sumou 165,- eur mesačne a na výživu maloletého I. J. sumou 135,- eur mesačne, vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí (výrok I.). Zameškané výživné za obdobie od 05. 12. 2018 do 30. 09. 2020 na maloletého Y. J. v sume 656,12 eur a na maloletého I. J. v sume 437,16 eur súd povolil otcovi splácať v splátkach po 50,- eur mesačne na každé maloleté dieťa, spolu s bežným výživným, prvýkrát po nadobudnutí právoplatnosti výroku tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas (výrok II.). Návrh matky na zvýšenie výživného vo zvyšnej časti zamietol (výrok III.). Návrh otca na zníženie výživného zamietol (výrok IV.). Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok V.).

V odôvodnení konštatoval, že návrhom podaným dňa 05. 12. 2018 sa matka maloletých detí domáhala zvýšenia výživného na maloleté deti, a to na každé z maloletých detí vo výške 260,- eur mesačne. V priebehu konania matka svoj návrh na zvýšenie výživného upravila na sumu 350,- eur mesačne na každé dieťa. Návrh odôvodnila zmenou pomerov na strane maloletých detí z dôvodu, že tieto sú staršie, viac zjedia, treba im pravidelne pripravovať teplú stravu, zvýšené nároky sú aj na učenie a aktivity v škole. Podľa matky sa zmenili pomery aj na strane otca maloletých detí, ktorý v čase posledného rozhodovania nepracoval, mal príjem len z poberania invalidného dôchodku a finančný prospech zo spoločnosti Inveon, s. r. o., pričom v súčasnosti má vyšší príjem.

Podaním doručeným dňa 25. 09. 2019 sa otec maloletých detí domáhal zníženia výživného na maloleté deti, a to na maloletého Y. na sumu 100,- eur mesačne a na maloletého I. na sumu 80,- eur mesačne. Poprel tvrdenie matky, že v čase posledného rozhodovania o výživnom nebol zamestnaný. Uviedol, že v tom čase bol zamestnancom advokátskej kancelárie JUDr. Peter Havlík, nebol zamestnancom spoločnosti Inveon, s. r. o., ani z nej nemal žiaden príjem. Na jeho pomeroch sa nič nezmenilo k zlepšeniu, naďalej má zníženú schopnosť pracovať o 60 %, naďalej je zamestnancom uvedenej advokátskej kancelárie, pravidelne a dlhodobo býva práceneschopný. Jeho príjem sa nezvýšil, skôr sa znížil, a to z dôvodu dlhodobých práceneschopností. Užíva množstvo liekov a doplnkov. Pokiaľ ide o maloleté deti, tieto majú rovnaké aktivity ako doteraz, navštevujú tú istú hudobnú školu, odpadla im výtvarná. Návrh matky považoval za účelový a šikanózný.

Súd o návrhoch matky a otca maloletých detí rozhodol aplikujúc ust. § 36 ods. 1, § 78 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“).

Okresný súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že na strane maloletých detí, ako aj na strane ich rodičov, došlo k zmene pomerov. Súd konštatoval, že v predchádzajúcom konaní predstavovali mesačné výdavky na maloletého Y. spolu 449,73 eur a na maloletého I. spolu 426,87 eur. Maloleté deti sú takmer o 4 roky staršie, vo veku 12 a 10 rokov. V súčasnosti matka vyčíslila náklady na jedno dieťa vo výške cca 560,- eur mesačne. Súd zdôraznil, že už samotná skutočnosť, ktorou je uplynutie dlhšieho času od predchádzajúcej úpravy výživného, vyšší vek detí, prechod na druhý stupeň základnej školy, ďalšia lekárska starostlivosť, rozšírené vzdelávacie, športové a kultúrne aktivity, súvisia s podstatným zvýšením výdavkov detí, najmä pri zabezpečovaní ošatenia, stravy, bývania, hygieny, lekárskej starostlivosti, vzdelávania a školských i mimoškolských záujmových aktivít. Matka v konaní v zásadnej miere preukázala výdavky spojené so starostlivosťou o deti. Pokiaľ ide o výdavky rodičov na bývanie, vrátane výdavkov na energie, tieto sa od posledného rozhodnutia výraznejším spôsobom

nezmenili. Otec stále žije v jednej domácnosti so svojou manželkou a jej dcérou, otcova manželka sa podieľa na úhrade nákladov na domácnosť.

Ďalej súd konštatoval, že od marca 2020 v dôsledku epidemiologickej situácie na Slovensku došlo dočasne k úprave vyučovacieho procesu, ktorý prebiehal dištančnou formou, s čím súvisí redukcia výdavkov matky spojených s cestovaním synov do školy, stravovaním v školskej jedálni, so záujmovými krúžkami. Ubudli výdavky spojené s krúžkom karate, zachované ostali výdavky spojené s výučbou hry na hudobný nástroj. I v čase osobitného režimu však je potrebné zabezpečovať deťom najmä stravovanie v domácom prostredí, ošatenie, obuv, zvýšenú hygienu, najmä v súvislosti s protiepidemickými opatreniami, náhradný program vyplňajúci voľný čas, záujmové aktivity, psychohygienu, kde výdavky matky sa zvýšili.

Vychádzajúc z odôvodnených potrieb maloletých detí a zo schopností a možností povinného rodiča, teda otca, dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je čiastočne dôvodný a návrh otca na zníženie výživného vo vzťahu k maloletým deťom nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Súd mal preukázané, že otec, rovnako ako v čase poslednej úpravy výživného, trpí viacerými ochoreniami, dlhodobo sa podrobuje terapii vo viacerých ambulanciách i terapii v neštátnom pracovisku zameranom na psychoterapiu, s čím sú spojené výdavky nehradené poisťovňou. Otec bol v priebehu obdobia 2018 až 2019 opakovane práceneschopný, stále má zníženú pracovnú schopnosť, v dôsledku ktorej je stále poberateľom invalidného dôchodku. Miera jeho poklesu pracovnej schopnosti sa od poslednej úpravy výživného nezmenila. V konaní však bolo jednoznačne a bez pochybností preukázané nadobudnutie vlastníctva viacerých nehnuteľností, resp. získanie podielu vlastníctva k nim ako dedičstvo po jeho matke. V tejto súvislosti súd poukázal na zmenu pomerov v prospech otca maloletých detí, z hľadiska posudzovania jeho životnej úrovne ako vlastníka, ktorého masa nehnuteľného majetku sa rozšírila. Hoci na jednej strane sú s vlastníctvom nehnuteľností spojené obligatórne povinnosti vlastníka spojené s údržbou nehnuteľností a výdavkami na ne, súd zdôraznil, že nie je dlhodobo udržateľné konštatovanie o limitovaných možnostiach otca disponovať vo voľnom rozsahu s vlastným majetkom, pretože je limitovaný spoluvlastníctvom ďalších osôb, emocionálnou väzbou, prípadne snahou o udržanie nehnuteľností v prospech budúcich generácií. V tejto súvislosti súd zdôraznil, že aktuálna potreba zabezpečenia vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, ktoré sú na starostlivosť svojich rodičov odkázané, má zásadnú prednosť. Súd upriamil pozornosť, že otec je spoluvlastníkom, okrem iného, dvoch bungalovov v rekreačnej oblasti v blízkosti Vodného diela I. T., tiež drevostavby, chalupy v lukratívnej oblasti P. G., ktoré sa neprenajímajú, resp. v konaní nebolo preukázané, že by sa prenajímali. S dôrazom na rekreačnú chalupu vo P. G. však súd poukázal aj na nedostatočný záujem matky o získanie určitých benefitov, potenciálne plynúcich zo spoluvlastníctva tejto nehnuteľnosti. Využívanie tejto nehnuteľnosti by bolo i na prospech maloletých detí, ktoré trpia alergicko-respiračnými ochoreniami. Pokiaľ ide o príjem otca, súd konštatoval, že oproti obdobiu predchádzajúceho rozhodovania o výživnom, došlo u otca ku zníženiu príjmu plynúceho z pracovného pomeru, keď za obdobie od januára do augusta 2020 činí jeho príjem priemerne mesačne 165,05 eur. Otec bol počas obdobia roka 2019 práceneschopný, nemocenské dávky mu boli vyplatené v januári vo výške 541,70 eur, vo februári 489,20 eur, v marci 541,70 eur, v apríli 524,20 eur, v máji 541,70 eur, v júni 524,20 eur, t. j. celkovo 3.162,70 eur, teda v priemere mesačne 520,12 eur po dobu 6 mesiacov. V roku 2018 mu boli poskytnuté nemocenské dávky v októbri v sume 541,70 eur, v novembri 524,20 eur, v decembri 541,70 eur. V roku 2018 mu bol poskytovaný invalidný dôchodok vo výške 388,60 eur mesačne, v roku 2019 sa zvýšil na sumu 398,80 eur mesačne.

Pokiaľ ide o matku, táto prišla o predchádzajúce zamestnanie 23.10.2019 v dôsledku organizačných zmien u zamestnávateľa TPC, s. r. o. V nasledujúcom období sa príjem matky znížil, keď bol redukovaný len na dávky v nezamestnanosti v priemere mesačne vo výške 428,- eur. Dávky v nezamestnanosti matka poberala od októbra 2019 do septembra 2020. Pokiaľ ide o schopnosti a možnosti matky, súd poukázal na to, že matka začala vyvíjať aktívnejšiu snahu o získanie nového zamestnania až v priebehu septembra 2020. Súd v neprospech matky vyhodnotil aj skutočnosť, že táto nemá záujem v súčasnosti venovať sa napr. doučovaniu žiakov, ktorému sa venovala v minulosti z dôvodu, že by nemala zabezpečený osobný kontakt s nimi. Rovnako neakceptoval odôvodnenie matky, pokiaľ ide o neprijatie ponuky práce, napr. v hoteli Permon, z dôvodu, že ide o pracovisko, ktoré by bolo relatívne vzdialené od miesta jej bydliska, poukázal tiež na výkon živnosti matkou v minulosti, ktorú matka nemá záujem oživiť. Vychádzajúc z uvedených skutočností, s prihliadnutím k zásade, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, súd po tom, čo nezistil, že by z hľadiska vynakladaných nevyhnutných výdavkov na domácnosti boli medzi rodičmi zásadné disproporcie, považoval za primerané zvýšenie výživného vo vzťahu k maloletému Y. sumou 165,- eur mesačne a na výživu maloletého I. sumou 135,- eur mesačne, vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí,

počnúc od podania návrhu, t. j. od 05. 12. 2018. Zameškané výživné za obdobie od 05. 12. 2018 do 30. 09. 2020 na maloletého Y. v sume 656,12 eur a na maloletého I. v sume 437,16 eur povolil otcovi splácať v splátkach po 50,- eur mesačne na každé maloleté dieťa, spolu s bežným výživným, prvýkrát po nadobudnutí právoplatnosti výroku tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Súd považoval takto určené výživného za primerané súčasnej zárobkovej, majetkovej, zdravotnej a sociálnej situácii otca, pri primeranom rešpektovaní vývoja životných nákladov maloletých. Súčasne, považujúc návrh matky na zvýšenie výživného vo zvyšnej časti za nedôvodný, tento zamietol. Rovnako súd zamietol návrh otca na zníženie výživného vo vzťahu k maloletým deťom z dôvodu, že tento nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C. m. p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku, čo do výroku III. podala matka maloletých detí z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e), f), h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) odvolanie, ktorým sa domáhala zmeny napadnutého rozsudku okresného súdu v časti o výživnom a uloženia povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletých detí sumou 230,- eur mesačne na každé z maloletých detí, vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k jej rukám s tým, že zameškané výživné súd povolí otcovi splácať v splátkach po 40,- eur mesačne na každé maloleté dieťa spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok.

Rozhodnutie okresného súdu vo výroku, ktorým jej návrh vo zvyšnej časti zamietol, považovala za nesprávny a nespravodlivý. Mala za to, že nereflektuje záujmy maloletých detí a preferuje záujmy otca ako osoby povinnej výživou. Podľa jej presvedčenia je ňou podaný návrh na zvýšenie výživného v celom rozsahu dôvodný.

S poukazom na § 62 a § 75 ods. 1 zákona o rodine uviedla, že otec maloletých detí má možnosť príjmu z prenájmu nehnuteľnosti spoločnosti Inveon, s. r. o., sídliacej na adrese Martinská dolina 15, Nitra, ktorá nehnuteľnosť je vo vlastníctve otca detí. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti k maloletým deťom sa otec bezdôvodne vzdal finančného príjmu z prenájmu, pričom stále prispieva finančne na chod uvedenej spoločnosti uhrádzaním energií spotrebovaných činnosťou tejto spoločnosti, ale aj ďalších nákladov, ktoré súvisia s prevádzkou spoločnosti. Vychádzajúc z finančných ukazovateľov tejto spoločnosti z verejne dostupných zdrojov, dosahované finančné zisky a vyjadrenia nezávislých odborníkov v oblasti financií a účtovníctva, je predpokladaný výdavok na prenájom priestorov danej firmy cca 500,- eur mesačne. Otec detí je stále konateľom tejto spoločnosti, avšak v súvislosti s výkonom tejto činnosti nemá žiaden príjem, napriek tomu, že za posledné roky spoločnosť vykazuje zisky. Od posledného rozhodovania o výživnom sa na strane otca detí výrazne zlepšili majetkové a finančné pomery, kde na jeho strane nastalo výrazné zvýšenie finančného a majetkového zabezpečenia, nakoľko nadobudol v lukratívnej rekreačnej oblasti H. O. nehnuteľnosť, dňa 08. 03. 2019 sa stal spoločníkom v spoločnosti LIMAR, s. r. o., s predmetom činnosti prenájom nehnuteľností spojených s poskytovaním iných než základných služieb spojených s prenájomom. Otec má možný mesačný vysoký finančný príjem, kde hodnota nadobudnutia masy majetku dvoch lukratívnych nehnuteľností predstavuje sumu podľa trhovej ceny cca 200.000,- eur. Mesačné výnosy z prenájmu týchto nehnuteľností pritom sú vo výške cca 1.000,- eur.

Otec detí zároveň nadobudol lukratívnu nehnuteľnosť v lukratívnej časti B. B. Z. v hodnote minimálne cca 400.000,- eur. Otec uvedenú nehnuteľnosť odmieta prenajímať s odôvodnením, že uprednostní citový vzťah k tejto nehnuteľnosti. Uvedená nehnuteľnosť bola v minulosti dlhodobo prenajímaná a vzhľadom na miesto, podmienky, oblasť a rozlohu predmetnej nehnuteľnosti a možnosť užívať množstvo kancelárskych priestorov, je možný prenájom tejto nehnuteľnosti za nájomné cca 1.000,- eur mesačne. Otec detí od posledného rozhodovania o výživnom nadobudol aj ďalšiu nehnuteľnosť, a to rodinnú vilu v prominentnej lukratívnej časti B. B. Z., na Ul. L. J. XXX/XX. Otec nadobudol aj stavebné parcely v lukratívnej časti B. - J. vedľa priemyselného parku Jaguár - Land Rover, kde začala rozsiahla investičná a bytová výstavba, kde otec zmenil spôsob využívania týchto parciel s trhovým potenciálom a veľkým záujmom o odkúpenie predmetných parciel a angažoval sa vo vytvorení záujmového združenia pri spoločnom postupe k odpredaju týchto parciel. Pri súčasnom dopyte o predmetné parcely predstavuje ich hodnota 115.200,- eur, pričom otec nereflektuje na ponuky z dôvodu, že nepotrebuje finančné prostriedky. Otec sa ako spolumahateľ rekreačnej chaty v kúpeľnej oblasti P. G. rozhodol odpredať svoj podiel na tejto nehnuteľnosti s ponukou kúpnej ceny vo výške 150.000,- eur. Otec vlastní samostatne aj pozemok pod touto nehnuteľnosťou, pričom predajný prospech otca bude predstavovať cca 125.000,- eur.

Matka poukázala aj na vyjadrenie otca v priebehu konania, že je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať zvýšeným výživným na maloleté deti, minimálne v rozsahu 170,-eur mesačne na každé dieťa bez toho, aby to akokoľvek finančne pociťoval.

Podľa matky, vzhľadom na finančnú disponibilitu otca vo forme vedených účtov vo P., C. X., ako aj P. G., kde otec disponuje voľnými finančnými prostriedkami na bežné mesačné finančné výdaje vo výške cca 150.000,- eur a kde od začatia vyživovacej povinnosti otca nastali aj finančné prírastky v majetkovej hodnote vedených účtov, je zrejmé, že má dostatok finančných prostriedkov na udržanie svojho vysokého životného štandardu aj v prípade, ak bude prispievať výživným na maloleté deti v čiastke 230,- eur. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti sa na strane otca výrazne zlepšili finančné a majetkové pomery tak, že bolo a je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť finančný leasing na nové luxusné motorové vozidlo v čiastke 150,- eur mesačne, ktorá splátka má podľa otca prednosť pred jeho vyživovacou povinnosťou.

V ďalšom poukázala na to, že v mesiaci marec 2020 boli na území Slovenskej republiky prijaté obmedzujúce opatrenia z dôvodu pandémie Covid-19, z ktorého dôvodu sa zvýšila nezamestnanosť a na voľné pracovné miesta sa zvýšil počet uchádzačov. Sťažila sa jej tak možnosť uplatniť sa na trhu práce. Snaží sa nájsť primerané zamestnanie, avšak neúspešne. V súčasnosti je ich rodina bez akéhokoľvek príjmu.

3. Proti rozsudku okresného súdu, čo do výrokov I. až IV. podal odvolanie aj otec maloletých detí. Podaným odvolaním sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku, spočívajúcej vo vyhovení jeho návrhu na zníženie výživného v celom rozsahu, alternatívne zrušenia rozsudku okresného súdu v napadnutej časti a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Podľa otca súd prvej inštancie nesprávne zistil skutočný stav vecí, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a takto zistený stav nesprávne po právnej stránke posúdil. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami rozhodnými pre posúdenie oprávnenosti jeho návrhu na zníženie výživného voči maloletým deťom. Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nezodpovedal základnú otázku, z čoho má platiť súčasne stanovené výživné, ktoré je nad rozsah jeho možností a schopností, nieto ešte zvýšené výživné, a to vzhľadom na nesporne preukázané značné obmedzenie jeho zárobkových schopností a možností v dôsledku jeho nepriaznivého zdravotného stavu. Súd zvýšil výživné napriek preukázaným skutočnostiam, že jeho príjem poklesol, rovnako poklesli jeho disponibilné zdroje a minimálne dvojnásobne vzrástli jeho nevyhnutné výdavky na lieky, ako aj ďalšie výdavky vynakladané na zdravotnú starostlivosť. Otec zároveň namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku pre nedostatok dôvodov a absenciu presvedčivého odôvodnenia.

Otec poukázal na to, že v konaní boli jednoznačne preukázané ním tvrdené skutočnosti týkajúce sa zhoršenia jeho zdravotného stavu v dôsledku čoho jeho zárobková schopnosť poklesla a bol mu priznaný nárok na výplatu invalidného dôchodku v aktuálnej výške 398,80 eur mesačne. Okrem uvedeného má príjem z pracovného pomeru v advokátskej kancelárii, kde už niekoľko rokov pracuje ako advokátsky koncipient, aktuálne na kratší pracovný pomer z dôvodu jeho zníženej pracovnej schopnosti ako dôsledku jeho pretrvávajúcich zdravotných problémov, za čo dosahuje čistú mesačnú mzdu vo výške cca 165,- eur mesačne. Mesačný príjem je teda necelých 570,- eur. Vzhľadom na jeho výdavky je vo veci ich platenia odkázaný na svoju manželku a finančnú výpomoc zo strany jeho otca. Pri zohľadnení jeho nevyhnutných výdavkov na bývanie vo výške cca 670,- eur mesačne, na ktorých sa podieľa spolu so svojou manželkou a zvýšených pravidelných výdavkov na zdravotnú starostlivosť, ktoré boli preukázané v priemernej výške cca 240,- eur mesačne, majú na zreteli aj ďalšie nevyhnutné výdavky na zabezpečenie základných životných potrieb v súvislosti s potrebou zabezpečenia stravy, drogérie, oblečenia a podobne, vrátane jeho zákonnej vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom vo výške 250,- eur v znení predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia súdu, je nutné konštatovať, že jeho príjem nepostačuje na úhradu týchto plnení.

Otec uviedol, že ako podielový spoluvlastník viacerých nehnuteľností, ktoré nadobudol titulom dedenia, je zaviazaný na platenie plnení v súvislosti s vlastníctvom, prevádzkou a údržbou týchto nehnuteľností v značnej výške.

Pokiaľ ide o výdavky detí, matka výdavky maloletých detí v rámci svojho písomného podania vyčíslila, ich skutočné vynaloženie v rozpore so svojou procesnou povinnosťou však počas celého súdneho konania nebola schopná preukázať. Od počiatku konania pritom existenciu a skutočné vynaloženie matkou tvrdených výdavkov namietal a opakovane poukazoval na skutočnosť, že výdavky tvrdené matkou nie sú reálne a vynaložené nikdy neboli, resp. neboli a nie sú vynakladané vo výške tvrdených matkou. Pri porovnaní preukázaných výdavkov maloletých detí v čase posledného rozhodovania súdu v roku 2016

a výdavkov tvrdených, ale nepreukázaných matkou v čase vydania napadnutého rozsudku je zrejmé, že podstatná časť pravidelných výdavkov maloletých detí od posledného rozhodovania zanikla. Nie je potrebné uhrádzať stravné vo výške cca 2 x 23,- až 25,- eur mesačne, poplatok za školskú družinu 2 x 5,- eur mesačne, cestovné vynakladané v súvislosti s návštevou Šrobárovho ústavu v Smokovci, ktorý v čase predchádzajúceho rozsudku navštevovali deti pravidelne 1 x za 3 mesiace, v súčasnosti chodievajú len raz ročne, keď je zrejmé, že zdravotný stav detí je stabilizovaný, čoho dôsledkom sú aj nižšie výdavky vynakladané na zdravotnú starostlivosť maloletých detí. V čase posledného rozhodovania obe maloleté deti navštevovali výtvarný krúžok na umeleckej škole, kde bol poplatok 2 x 50,- eur polročne, maloletý I. navštevoval krúžok gymnastiky s poplatkom 16,- eur mesačne. V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku matka nepreukázala vynaloženie poplatkov na žiadne aktuálne navštevované záujmové a voľnočasové aktivity maloletých detí. Nakoľko matka nepreukázala existenciu a vznik výdavkov maloletých detí na záujmové voľnočasové aktivity, nemožno tieto pri rozhodovaní zvažovať. Pokiaľ maloleté deti navštevovali do 30. 06. 2020 základnú umeleckú školu - hru na gitare a flaute, za čo matka platila 42,- eur polročne a 10,- eur ZRPŠ, uvedený výdavok na voľnočasové resp. záujmové aktivity maloletých vynakladala matka aj v čase posledného rozhodovania súdu v roku 2016 avšak vo vyššej sume. K zvýšeniu výdavkov na maloleté deti v tomto smere teda nedošlo. Maloleté deti majú výdavky bežné a primerané ich veku.

Nesúhlasil s názorom súdu, že výdavky na bývanie, resp. výdavky v spoločnej domácnosti matky s deťmi sa nezmenili. V konaní namietal a preukázal, že matka účelovo uvádzala nesprávnu výšku skutočných výdavkov v spoločnej domácnosti, keď ako výdavky uplatňovala sumu zálohových platieb za služby a plnenia spojené s užívaním rodinného domu. Matka napriek jeho výzvam nebola schopná preukázať, aké boli výsledky ročných zúčtovaní za jednotlivé služby a plnenia spojené s užívaním rodinného domu, v ktorom s deťmi bývajú. Z vyjadrení matky na pojednávaní zároveň vyplynulo, že spoločnú domácnosť s matkou a jej deťmi zdieľa aj jej plnoletá sestra, ktorá ale podľa tvrdení matky neprispieva na výdavky spoločnej domácnosti. Z uvedeného dôvodu je potrebné výdavky domácnosti rozpočítať medzi matku, jej sestru a dve maloleté deti, v dôsledku čoho sa výdavky detí na bývanie logicky museli znížiť. Bolo povinnosťou súdu zistiť, aké sú skutočné a odôvodnené výdavky maloletých detí, keď ich vynaloženie a výška boli dôvodne namietané a až následne mal súd na základe takto skutočne zisteného stavu rozhodnúť.

Samotné vyčíslenie výdavkov maloletých detí matkou, ktorých reálne vynaloženie nebolo zo strany matky preukázané, nemožno považovať za dostatočné zistenie skutočného stavu, a toto samo o sebe nie je spôsobilé tvoriť podklad rozhodnutia súdu vo veci určenia vyživovacej povinnosti súdom. Je nemysliteľné, aby dve maloleté deti vo veku 10 a 12 rokov mali spolu mesačné výdavky 1.200,- eur. Poukázal na predložené údaje štatistického úradu o výške priemerných mesačných výdavkov maloletých detí v Žilinskom kraji, z ktorého je zrejmý značný nepomer medzi výdavkami maloletých detí a inými deťmi Žilinského kraja. Z odôvodnenia súdu nie je zrejmé, ktoré výdavky maloletých detí vyčíslené matkou vo výške 560,- eur mesačne na jedno dieťa považoval súd za dôvodné, skutočne vynaložené a nevyhnutné, predstavujúce tak odôvodnené potreby maloletých detí. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, na základe čoho súd ustálil ním určenú výšku výživného, keď nie je zrejmé a v konaní nebolo ani bezpochyby preukázané, aké sú vlastne skutočné výdavky maloletých detí. Jedinou objektívne danou skutočnosťou odôvodňujúcou zvýšenie výdavkov maloletých detí sa podľa otca javí byť skutočnosť, že v dôsledku vyššieho veku vzrástli aj výdavky maloletých detí. Uvedené však nemožno paušalizovať a bez preukázania zvýšenia skutočne vynakladaných výdavkov túto skutočnosť vziať za jediný dôvod zvýšeného výživného navyiac, keď preukázateľne výdavky maloletých detí poklesli.

Otec opätovne poukazoval aj na správanie sa matky, ktorá bezdôvodne odmieta ním ponúknuté nepeňažné plnenia, ktoré sú spôsobilé uspokojiť existujúce potreby maloletých detí a tiež nahradiť v značnom rozsahu jeho vyživovaciu povinnosť. Poukázal tiež nato, že matka mu bráni v styku s maloletými deťmi, pričom má za to, že vyživovaciu povinnosť si je oprávnený plniť aj vo forme nepeňažných plnení, a to napr. aj v čase výkonu jeho práva stykať sa s maloletými deťmi, čím by došlo k zníženiu výdavkov vynakladaných matkou.

Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že v dôsledku prijatia spoluvlastníckych podielov k viacerým nehnuteľnostiam ako dedičstva po nebohej matke sa jeho možnosti a schopnosti platiť výživné, stanovené alebo zvýšené súdom, mali zmeniť v prospech jeho schopnosti či možnosti zadovážiť si v dôsledku uvedenej skutočnosti príjem. V dôsledku dedenia len spoluvlastníckych podielov nemôže mať súd za preukázanú zmenu takých majetkových pomerov, ktoré by mali vplyv na výšku výživného, nakoľko mu nepribudol majetok, s ktorým by mohol nakladať ako so svojim vlastným, scudzovať ho alebo prenajímať bez súhlasu ďalšieho spoluvlastníka, ktorým je jeho otec a ktorý vzhľadom na existenciu silného citového vzťahu k týmto nehnuteľnostiam, ktoré nadobudli spolu s nebohcou manželkou, s

takýmto nakladaním nesúhlasí. Na druhej strane sa jeho otec zaviazal, že mu ako satisfakciu za jeho výslovný nesúhlas s návrhom na prenájom či predaj, finančne pomôže formou bezúročnej finančnej pôžičky, nadobudnúť chatu Vyšné Ružbachy, ktorú má s matkou v podielovom spoluvlastníctve, aby sa stal jej výlučným vlastníkom a touto mohol disponovať, prípadne ju prenajímať a tak získať prípadný príjem.

Vo zvyšnej časti dôvodov otec odkázal v celom rozsahu na skutočnosti uvedené v záverečnej reči jeho právneho zástupcu pred súdom prvej inštancie.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdiť.

S poukazom na vykonané dokazovanie mal zato, že je v možnostiach otca uhrádzať výživné na maloletých vo výške ako určil okresný súd. Zároveň apeloval na matku k vyvinutiu vyššej aktivity pri hľadaní zamestnania, pričom konštatoval, že keby matka umožňovala styk detí s otcom a ich návštevy u otca a tiež dovolila otcovi podieľať sa na výžive detí aj materiálnou formou, znížila by svoje výdavky.

5. Matka detí vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec len formálne prezentuje, že zmena pomerov podľa neho nenastala, pričom žiadnym relevantným dôkazom neargumentuje a k ňou doloženým dôkazom sa nijakým spôsobom nevyjadruje, nepopiera a nespochybňuje ich, pričom tieto jednoznačne svedčia o zlepšení jeho majetkových a finančných pomerov.

Uviedla, že otec argumentoval v odvolaní, že od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti sa mu zvýšili finančné výdavky na zakupovanie výživových doplnkov v čiastke 50,- eur mesačne na 240,- eur mesačne, kde je v jeho možnostiach, schopnostiach uhrádzať túto čiastku, avšak zároveň odôvodňuje, že nie je možné prispievať na jeho maloleté deti zvýšeným výživným a žiada o zníženie výživného. Podľa matky je tiež zarážajúce, že otec maloletých detí si na svoje súkromné nehnuteľnosti môže sám vytvárať tzv. fondy opráv, pričom si sám určuje, koľko si bude do tohto fondu prispievať.

Pokiaľ ide o jej sestru, táto býva trvale na B. v I. T. a do I. C. chodí pravidelne, či už za ňou alebo za svojimi synovcami. Zároveň ona, jej sestra a jej matka sú spoluvlastníkmi rodinného domu, kde býva s maloletými deťmi. Poukázala tiež na vyjadrenie otca pred kolíznym opatrovníkom, v ktorom uviedol, že býva so svojou manželkou, jej dieťaťom a svojim otcom. Opätovne poukázala na vlastníctvo nehnuteľnosti otca, ktorú využíval a využíva na svoje podnikanie pre firmu Inveon, s. r. o., a ktorú následne aj prenajímal.

Matka v ďalšom namietala postup súdu, ktorý v napadnutom rozsudku uviedol jej pracovnú históriu, avšak neuviedol pracovnú históriu otca, pričom neuvádza aktuálny stav, ale poukazuje na obdobie pred 12 rokmi. Rovnako nesúhlasila s konštatovaním súdu, že má pozastavenú živnosť, ktorú si odmieta oživiť, pričom poukázala na to, že živnosť mala zastavenú od roku 2008 do 01. 03. 2017, kedy bola jej živnosť zastavená. Nesúhlasila tiež s konštatovaním súdu, že si nehľadá aktívne zamestnanie, pričom poukázala na to, že súd si sám vyžiadal správu z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Liptovskom Mikuláši, z ktorej vyplýva opak.

Otec maloletých detí poukazuje na zníženie príjmu v advokátskej kancelárii, avšak toto jeho zníženie príjmu je účelové, práve v čase, kedy mal súd rozhodnúť vo veci výživného. Otec nijakým spôsobom nepreukázal, že sa mu zdravotný stav od posledného rozhodovania o výživnom zhoršil. Bolo preukázané, že otec je spôsobilý pracovať v akejkolvek dennej a nočnej hodine, je schopný cestovať niekoľko tisíc kilometrov, napr. na konferenciu do Estónska, kde prednášal, ako aj pravidelne každý týždeň osobným autom na I. na rekreačné pobyty, taktiež je spôsobilý pracovať aj viac ako na 1 úväzok. Okrem iného je v Sociálnej poisťovni vedený ako zamestnanec s nepravidelným príjmom vo firme Inveon, s. r. o., kde je aktívnym štatutárom, konateľom.

Pokiaľ ide o maloleté deti, nie je pravda, že by ich stav bol stabilizovaný. Zdravotný stav sa od posledného rozhodovania o výživnom výrazne zhoršil u oboch maloletých detí. Obe deti sú v starostlivosti primára pľúcneho oddelenia v Šrobárovom ústave detskej tuberkulózy a respiračných chorôb v Dolnom Smokovci pre bronchiálne ťažkosti astmatických stavov, pričom berú silné lieky, astmatické spreje a kvapky, a to niekoľkokrát denne. Obe deti majú odporučený liečebný pobyt vo Vysokých Tatrách. Mladší syn niekoľko rokov práve kvôli traumatizácii a násilnému správaniu sa otca je v starostlivosti detského psychiatra v okrese G., kde pravidelne dochádza autom a opäť musí brať predpísané lieky po zhoršení zdravotného stavu.

Pokiaľ otec maloletých detí poukazuje na sumu stravného, už v čase pojednávania vláda riešila zrušenie príspevku, pričom následne deti ostali opäť dlhodobo v dištančnom vzdelávaní kvôli pandemickým opatreniam Covid-19, pričom výrazne vzrástli náklady aj na stravu. Maloleté deti nosia rovnakú veľkosť oblečenia, mladší syn staršieho dobehol, obuv po sebe nikdy nenosili. Otec maloletých detí zavádza aj

čo sa týka záujmových krúžkov maloletých detí, nakoľko deti kvôli pandemickým opatreniam nemôžu momentálne v skupinách navštevovať všetky športové a iné krúžky, avšak aj naďalej dištančnou formou navštevujú základnú umeleckú školu, pričom úhrady za tento polrok doložila do súdneho spisu. Okrem toho sa deti venujú športovým aktivitám v rámci možností, napr. na skateboarde, freestyle kolobežke, kde na túto aktivitu ich vozí osobným autom, ako aj sa zúčastňujú tréningov mimo okresu I. T..

Matka uviedla, že otec má vyživovaciu povinnosť len voči ich dvom maloletým deťom, napriek tomu zohľadňuje oprávnené náklady na zabezpečenie životných potrieb len dcére jeho terajšej manželky, okrem iného napr. zakúpením PC v sume 800,- eur, zahraničným pobytom a dovolenkám v hodnote 1.500,- eur, lyžovačkám v lukratívnych lyžiarskych strediskách, pričom má vedomosť, že maloleté deti nemajú svoj vlastný, dostatočne výkonný a vybavený počítač, sú vo veku, kedy sa zaujímajú o programovanie, majú vlastné predstavy a podmienkou dištančného vzdelávania je mať elektronické vybavenie ako počítač, tlačiareň a pod.

Pokiaľ ide o jej príjmy, už v čase posledného rozhodovania vo veci určenia výživného v mesiaci september nebola poberateľom dávky v nezamestnanosti, nakoľko v mesiaci september 2020 jej bola vyplatená posledná alikvotná dávka, výrazne nižšia, a to za mesiac august v sume 395,- eur, pričom ostatné mesiace bola poberateľkou dávky v nezamestnanosti v sume cca 530,- eur mesačne a zárobok z pracovného pomeru jej mesačne činil cca 850,- eur. Aj tu teda došlo k výraznej zmene pomerov na jej strane a nakoľko nárok na dávku v nezamestnanosti v období posledného rozhodovania o výživnom zanikol k 30. 08. 2020 a nemá nárok na inú podporu vyplácanú štátom, v súčasnej dobe žijú na hranici životného minima bez príjmu. Otec uviedol, že jeho čistý mesačný príjem je 570,- eur, jeho manželka do rozpočtu rodiny prispieva príjmom cca 1.200,- eur mesačne. Opätovne poukázala na sťažnú možnosť zamestnať sa, vzhľadom na vývoj súčasnej pandemickej situácie.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k vyjadreniu matky k odvolaniu otca, ale aj vo všetkých svojich následných vyjadreniach (k odvolaniu otca, k replikám rodičov maloletých detí) k vyjadreniam rodičov maloletých detí zopakoval svoje vyjadrenie k odvolaniu matky.

7. Matka v reakcii na vyjadrenie kolízneho opatrovníka k jej odvolaniu v celom rozsahu zotrvala na podanom odvolaní, doplnenom vyjadrením na odvolanie otca, nakoľko bolo preukázané, že u otca maloletých detí došlo k výraznému zlepšeniu schopností a finančných možností a jeho majetkových pomerov, a preto je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť zvýšené výživné v sume uvedenej v odvolaní.

Vyjadrenie kolízneho opatrovníka podľa matky nekorešponduje s výsledkami dokazovania a je v príkrom rozpore so samotným vyjadrením kolízneho opatrovníka na pojednávaní dňa 21. 07. 2020, kedy uviedol, že má za to, že výživné v sume okolo 200,- eur by bolo primerané na každé dieťa.

8. V reakcii na vyjadrenie kolízneho opatrovníka k odvolaniu otca matka maloletých detí rovnako zotrvala na podanom odvolaní a rovnako poukázala na rozpor návrhu kolízneho opatrovníka vo vyjadrení a vyjadrenie kolízneho opatrovníka na pojednávaní dňa 21. 07. 2020.

Uviedla, že stále si aktívne hľadá zamestnanie, avšak v rámci ponuky voľných pracovných miest z dôvodu jej kvalifikácie si na trhu práce dosiaľ nenašla uplatnenie a stále sú bez príjmu. Výživné, ktoré určil otcovi Okresný súd Liptovský Mikuláš, zvýšené o 20,- eur na maloletého I. a o 30,- eur na maloletého Y. nepostačuje pokryť potreby maloletých detí.

9. Otec v reakcii na odvolanie matky a jednotlivé vyjadrenia zo strany matky a kolízneho opatrovníka uviedol, že sa nestotožňuje s ich názorom, že je v jeho možnostiach platiť zvýšené výživné. V celom rozsahu zotrval na všetkých svojich tvrdeniach uskutočnených v prebiehajúcom konaní a na všetkých skutočnostiach uvedených v jeho odvolaní. Uviedol, že v konaní nebolo preukázané, že by došlo k výraznému zlepšeniu jeho schopností a finančných možností odôvodňujúcich zvýšenie výživného. Naopak, v konaní bolo jednoznačne preukázané, že jeho objektívne schopnosti sa v dôsledku ním riadne preukázaného zhoršenia zdravotného stavu podstatne znížili, čo viedlo k zníženiu jeho príjmu a disponibilných zdrojov oproti času, kedy súd naposledy rozhodoval o zmene vyživovacej povinnosti. K zmene jeho majetkových pomerov došlo z dôvodu dedenia výlučne spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam, ktoré má ako pamiatku spolu so svojim otcom po nebohej matke a ktoré jeho otec nesúhlasí, aby scudzil a rovnako on z vážnych osobných dôvodov (citové puto k týmto nehnuteľnostiam ako dedičstvo po milovanej matke) tak ani nemôže urobiť. Otec mu stále finančne pomáha. Túto zmenu v jeho majetkových pomerov nemôže preto považovať za výrazné zlepšenie, keď nedošlo na jeho strane k získaniu žiadnych disponibilných zdrojov, ktoré by mohol použiť na plnenie si zvýšenej vyživovacej

povinnosti. Na druhej strane je na jeho strane daná podstatne znížená zárobková schopnosť a zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť. Z týchto dôvodov je výživou odkázaný na svoju manželku a finančnú pomoc jeho otca.

Opätovne poukázal na to, že matka v konaní nepreukázala na strane maloletých detí žiadne zvýšenie ich výdavkov oproti času, kedy súd naposledy o výške vyživovacej povinnosti rozhodoval.

Uviedol, že v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku už 8 mesiacov bola na Slovensku zhoršená epidemiologická situácia a opakované zákazy vychádzania a uzavreté ročníky oboch maloletých detí. Z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako zníženie výdavkov maloletých detí za toto obdobie, ovplyvnené situáciou súvisiacou s Covid-19, súd pri svojom rozhodovaní zvážil. Situácia pretrváva dodnes, t. j. už celý rok. Za toto obdobie maloleté deti nenavštevovali školu, ani neabsolvovali žiadne školské aktivity a výlety ani iné mimoškolské aktivity, s ktorými by boli spojené zvýšené výdavky s výnimkou jedného krúžku v umeleckej škole s poplatkom 42,- eur na osobu ako doložila matka v jej poslednom vyjadrení. Požiadavku matky, aby na každého z chlapcov prispieval výživným po 260,- eur mesačne preto považuje za nedôvodnú, nemajúcu oporu vo vykonanom dokazovaní.

10. Matka v reakcii na vyjadrenie kolízneho opatrovníka k jej vyjadreniu k odvolaniu otca uviedla, že nakoľko kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení neuvádza nič nové, žiadnym relevantným spôsobom ani dôkazom neargumentuje na jej vyjadrenie, nijako jej vyjadrenie nepopiera, nespochybňuje, má za to, že sa s jej vyjadrením stotožňuje s tým, že je v záujme maloletých detí, aby mali zvýšené výživné tak ako uviedla vo svojom odvolaní.

11. Po predložení veci odvolaciemu súdu bolo odvolaciemu súdu dňa 24. 05. 2021 doručené ďalšie vyjadrenie matky k písomnému stanovisku otca zo dňa 17. 03. 2021.

Matka uviedla, že vyšli najavo nové skutočnosti, ktoré vyvracajú tvrdenia otca v tomto jeho vyjadrení, ako aj v predchádzajúcich vyjadreniach a jeho odvolaní a podporujú dôkazy a vyjadrenia uvedené v jej odvolaní a vyjadreniach.

Poukázala na okolnosti vyporiadania podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti - chaty vo P. G., z ktorých podľa matky vyplýva, že otec detí žiadne peniaze nepotrebuje, žiadnou núdzou netrpí, má dostatok, až nadbytok, finančných prostriedkov. Ďalším novým závažným dôkazom je skutočnosť, že otec zatajil, že mu počas súdneho konania o zvýšení výživného pribudol ďalší majetok, a to ďalšie pozemky v lukratívnej časti B. J., ktoré podľa listu vlastníctva č. XXXX získal darovacou zmluvou so zriadením vecného bremena spočívajúceho v práve uloženia všetkých inžinierskych sietí, pričom v poslednom rozhodovaní o zvýšení výživného tento majetok nebol zohľadňovaný z dôvodu tvrdenia otca, že pozemky nie sú vysporiadané a na pozemkoch nie sú potiahnuté inžinierske siete a prístupová cesta. Toho času však nastala závažná zmena a tieto pozemky sú v zmysle územného plánu T. B. určené na bytovú výstavbu a zrejme tam už aj bytová výstavba prebieha. Predajom týchto parciel by otec mohol mať vyplatené za všetky parcely na tomto liste vlastníctva sumu 129.900,- eur/m<sup>2</sup>, pričom však na ponuky nereflektuje.

Pokiaľ ide o zdravotný stav otca, poukázala na to, že v znaleckom posudku č. 49/2020 PhDr. Marty Halašovej neboli zistené žiadne obmedzenia ako ich uvádzal otec, t. j. poruchy sústredenia, únavový syndróm, výpadky pamäte a podobne, ani súdna znalkyňa neuviedla žiadne obmedzenia, ktorými by mohol v rámci plnenia si svojich pracovných schopností otec trpieť. Dala tiež do pozornosti skutočnosť, že otec má vyštudovanú Mechanizačnú fakultu na Poľnohospodárskej univerzite v Nitre, má doktorát z ekonómie a vyštudovanú právnickú fakultu, pracuje ako koncipient, čiže jeho záber v pracovnej oblasti je veľký, môže pracovať rôznymi spôsobmi a pracovný trh v okrese B. je niekoľkonásobne väčší pre ľudí s takým nadštandardným vzdelaním a potenciálom ako má otec.

V ďalšom sa matka vyjadrovala k záverom znaleckého posudku č. 49/2020 vypracovaného znalkyňou PhDr. Martou Halašovou, Phd. k podanému trestnému oznámeniu otca za týranie blízkej a zverenej osoby, ako aj obviňovanie jej osoby otcom v minulosti.

Uviedla, že sa stále snaží nájsť si prácu, o ktorú nie vlastnou vinou prišla, pričom jej stále chodia negatívne odpovede od potenciálnych zamestnávateľov. Sú bez príjmu od septembra 2020 a sú odkázaní na pomoc jej matky a iných ľudí. Svoj príjem vyvažuje každodennou 24-hodinovou starostlivosťou o maloleté deti, donedávna aj suplovaním učiteľov kvôli takmer ročnému dištančnému vzdelávaniu.

Vzhľadom na výrazné zlepšenie schopností a finančných možností otca a jeho majetkových pomerov navrhla, aby súd vyhovel jej odvolaniu a zaviazal otca prispievať mesačným výživným v sume uvedenej v odvolaní, spolu so zameškaným výživným.

12. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolania boli podané včas, účastníkmi konania (§ 362 C. s. p., § 7 C. m. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu podľa § 65, § 66 C. m. p. a rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrh otca na zníženie výživného zamietol podľa § 387 C. s. p. potvrdil, vyhodnotiac odvolanie otca ako nedôvodné, vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, podľa § 388 C. s. p. zmenil, ktorá zmena spočívala vo zvýšení výživného určeného súdom prvej inštancie o výživné na tvorbu úspor maloletých detí.

13. Podľa § 62 ods. 1, 2 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

14. Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

15. Podľa § 63 ods. 3 zákona o rodine ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

16. Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

18. Výživné v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona o rodine predstavuje prostriedky potrebné na uspokojovanie všetkých životných potrieb osoby, ktorej je výživné poskytované (v danom prípade maloletého dieťaťa) v súvislosti s jej všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav ale aj vzhľadom na jej nadanie (schopnosti), spôsob prípravy na budúce povolanie a pod. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa je preto potrebné skúmať odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré sú dané vekom, zdravotným stavom, spôsobom prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy maloletého dieťaťa. Odôvodnenosť potrieb detí pritom vyžaduje, aby plnením vyživovacej povinnosti boli uspokojené všetky náklady vo vzťahu k dieťaťu, ktoré možno očakávať. Výživné pre dieťa slúži nielen na uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a zdravý vývoj dieťaťa (kultúrne, rekreačné potreby a pod.). Rozsah odôvodnených potrieb osoby odkázanej na výživné je súčasne závislý od reálnych schopností a možností osôb povinných poskytovať výživné (v danom prípade rodičov), t. j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod.

19. Pokiaľ ide o návrh matky na zvýšenie výživného a návrh otca na zníženie výživného, keďže právoplatné rozhodnutie o výživnom možno zmeniť keď dôjde k zmene pomerov, a to či už na strane výživou oprávneného alebo výživou povinného, prípadne na oboch stranách, súd prvej inštancie správne zisťoval, či na strane maloletých detí a ich rodičov došlo k zmene rozhodujúcich skutočností oproti stavu, ktorý tu bol v čase posledného rozhodovania o výživnom na maloleté deti, rovnako správne

zistoval i skutočnosti podstatné pre určenie výšky výživného pre maloleté deti z hľadiska ich súčasných odôvodnených potrieb a z hľadiska schopností a možností rodičov.

20. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že tak na strane maloletých detí, ako aj ich rodičov došlo k zmene pomerov odôvodňujúcich zmenu výživného na maloleté deti. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že pre rozhodnutie o zmene výživného nie je rozhodujúci čas, ktorý uplynul od posledného rozhodnutia, ale to, či v tomto období došlo k zmene pomerov na strane či už výživou oprávnenej alebo povinnej osoby, ktorá odôvodňuje zmenu výživného. Pri rozhodovaní o zmene výživného je potrebné porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného v dobe skoršieho a nového rozhodovania. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných pomerov, ktoré nastali, s pomermi, z ktorých súd vychádzal pri určení vyživovacej povinnosti. Pre určenie výšky výživného sú následne rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov.

21. V prejednávanvej veci bolo nepochybne pred okresným súdom preukázané, že na strane maloletých detí od posledného rozhodovania rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/50/2015-546 zo dňa 28. 06. 2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5CoP/64/2016-686 zo dňa 31. 01. 2017, došlo k zmene pomerov, predovšetkým v súvislosti s ich vekom, nástupom na druhý stupeň povinnej školskej dochádzky, s čím je spojené zvýšenie bežných výdavkov, či už na stravu (chlapci vo vývoji), oblečenie, vzdelávanie (školské pomôcky) ako aj na záujmovú činnosť. Prechod medzi jednotlivými stupňami vzdelávania sa pritom vo všeobecnosti považuje za zmenu pomerov, ktorá môže viesť k zmene výživného. K zmene pomerov, odôvodňujúcej zvýšenie výživného na maloleté deti, však došlo i na strane rodičov maloletých detí. Pokiaľ ide o matku maloletých detí, táto bola v čase podania návrhu, rovnako ako v minulosti, zamestnaná u zamestnávateľa TPC, s. r. o., Liptovský Hrádok, k zásadnej zmene pomerov na jej strane došlo v priebehu konania, kedy pracovný pomer matky u uvedeného zamestnávateľa skončil, z dôvodu organizačných zmien u zamestnávateľa, dňom 23. 10. 2019. Matka je od 24. 10. 2019 evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie, do augusta 2020 bola poberateľkou dávky v nezamestnanosti, poberá prídavky na deti. Otec maloletých detí, rovnako ako v minulosti, je zamestnaný u zamestnávateľa JUDr. Peter Havlík advokátska kancelária, s. r. o., Nitra, stále je i poberateľom čiastočného invalidného dôchodku. Pokiaľ ide o príjmové pomery rodičov maloletých detí odvolací súd odkazuje na skutkové zistenia súdu prvej inštancie konštatované v bodoch 19. až 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku. I keď na strane otca došlo v priebehu konania k poklesu jeho príjmu v súvislosti so skrátením jeho pracovného úväzku na štvrtinový od marca 2020, vzhľadom nato, že v roku 2017 došlo k zásadnej zmene v jeho majetkových pomeroch v súvislosti s dedením po jeho matke, kedy otec nadobudol spoluvlastnícke podiely na viacerých nehnuteľnostiach, tak ako je to konštatované v bodoch 36. až 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku, je odôvodnený záver, že i na strane otca maloletých detí došlo k zmene pomerov odôvodňujúcich zvýšenie výživného na maloleté deti.

22. Pri zohľadnení majetkových a zárobkových pomerov na strane povinného otca maloletých detí, ako aj rozsahu odôvodnených potrieb maloletých Y. a I., ako ich zistil súd prvej inštancie, odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ ide o bežné, spotrebné výživné, suma 165,- eur mesačne na mal. Y. a 135,- eur mesačne na mal. I. je sumou zodpovedajúcou kritériám rozhodným pre určovanie výživného na dieťa uvedených v ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 zákona o rodine. Určená výška výživného je zodpovedajúca v konaní zisteným majetkovým a zárobkovým pomerom na strane otca, keď jeho majetkové pomery umožňujú takto určené výživné platiť. I keď nesporne preukázaný príjem otca predstavuje len čiastočný invalidný dôchodok vo výške 398,80 eur mesačne a príjem zo zamestnania vo výške cca 128,- eur mesačne, nemožno opomíňať ostatné majetkové pomery otca tak, ako ich zistil súd prvej inštancie. Ako konštatoval i súd prvej inštancie, otec disponuje nadštandardnou mierou vlastníctva k nehnuteľnostiam (vrátane dvoch bungalovov na I. T. a chate vo P. G.), ktoré môžu slúžiť na získanie finančného prospechu (napr. prenájom nehnuteľností) ako na to poukazuje i matka detí v odvolaní, napriek tomu otec tieto žiadnym spôsobom nevyužíva, i keď poukazoval nato, že ho ich vlastníctvo finančne zaťažuje. Obranu otca o nemožnosti voľne disponovať s uvedenými nehnuteľnosťami s poukazom na to, že je obmedzený spoluvlastníckym právom ostatných podielových spoluvlastníkov nemožno akceptovať, keď otec v konaní nepreukázal, že by mal snahu sa s ostatnými podielovými spoluvlastníkmi na využívaní týchto nehnuteľností dohodnúť, pričom v súvislosti s vlastníctvom chaty vo P. G. súd poukazuje na to, že otec je väčšinovým podielovým spoluvlastníkom, alebo uvedené riešil právnymi prostriedkami. Paradoxne, pri potrebe plnenia si vyživovacej povinnosti voči dvom maloletým deťom, vyznieva i konštatovanie otca o nesúlase s využívaním nehnuteľností nadobudnutých dedičstvom po matke ich prenájmom z

dôvodu „citového“ vzťahu k nehnuteľnostiam, či už z jeho strany alebo zo strany jeho otca (vo vzťahu k nehnuteľnostiam, kde je okrem otca podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností jeho otec). Otec pritom žiadnym spôsobom nereagoval na námietku matky v odvolaní o využívaní jednej z nehnuteľností v jeho vlastníctve obchodnou spoločnosťou, v ktorej je otec zároveň konateľom. Konateľstvo otca v spoločnosti Inveon, s. r. o., Nitra vyplýva z verejného registra, v súvislosti s vykonávaním ktorej činnosti otec má nárok na odmenu. Pokiaľ otec nepoberá v súvislosti s vykonávaním tejto činnosti žiaden príjem, možno toto jeho konanie, rovnako ako jeho neochotu využívať svoje nehnuteľnosti na získanie ďalšieho finančného prospechu len s poukazom na citový vzťah k nehnuteľnostiam a na nepreukázané obmedzenie vo využívaní nehnuteľností vzhľadom na spoluvlastníctvo iných osôb, vyhodnotiť ako vzdanie sa majetkového prospechu v zmysle § 75 ods. 1 zákona o rodine, čo bráni tomu, aby súd na tieto možnosti neprihliadal.

23. Pokiaľ matka v odvolaní, s poukazom na majetkovú situáciu otca, namietala výšku súdom prvej inštancie určeného výživného, dôvodiac, že pomery otca tomuto umožňujú platiť bežné výživné vo výške 230,- eur mesačne na každé dieťa, odvolací súd poukazuje na to, že určené výživné má zodpovedať nielen možnostiam a schopnostiam výživou povinnej osoby, ale aj odôvodneným potrebám dieťaťa. Určená výška výživného i pri zohľadnení výživného, na ktorom sa má povinnosť spolupodieľať matka maloletých detí (kedy matka i naďalej čiastočne kompenzuje vyživovaciu povinnosť osobnou starostlivosťou o maloletých) a pri zohľadnení rodinných prídavkov pritom podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje plnenie vo výške, ktorá dokáže zabezpečiť základné a odôvodnené potreby maloletých detí (okrem odôvodnených hmotných potrieb aj ďalšie odôvodnené potreby dôležité pre výchovu a zdravý vývoj dieťaťa, ako napr. kultúrne, rekreačné potreby a pod.), pri zohľadnení aktuálnej výšky životnej úrovne otca maloletých, ktorá je nepochybne vyššia ako životná úroveň matky maloletých.

24. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že pokiaľ otec v odvolaní namietal nepreukázanie výdavkov matky, matka preukázala výšku výdavkov na bývanie, ako aj výšku výdavkov spojených s návštevou základnej umeleckej školy, ktorú navyše deti navštevovali aj v predchádzajúcom období. Pokiaľ ide o výdavky na stravu, hygienické potreby, lieky, nie všetky odôvodnené potreby každého dieťaťa je potrebné v konaní dokazovať konkrétnymi položkami (uvedené ani nie je vždy úplne možné), pričom matka v konaní predkladala aj potvrdenia o úhrade potravín, oblečenia, zdravotnej starostlivosti. Pokiaľ však ide o výdavky na stravu mal. detí, ktorú matka uviedla vo výške cca 200,- eur mesačne (a to okrem stravy v škole) na jedno dieťa, je možné dať za pravdu otcovi, že uvedené výdavky sú neprimerané. Vychádzajúc z priemerných životných nákladov možno za primerané výdavky na stravu považovať výdavky vo výške cca 80,- eur až 100,- eur mesačne na jedného člena domácnosti. Ako neprimerané odvolací súd vyhodnotil i výdavky na prepravu detí autom na každé dieťa vo výške 40,- eur mesačne, duplicitne matka uvádzala i výdavky na krúžky, aktivity detí. V súvislosti s odvolaním otca však odvolací súd dodáva, že pokiaľ otec maloletých detí poukazoval na zníženie výdavkov na maloleté deti v súvislosti s dištančným vzdelávaním počas pandémie ochorenia COVID-19, i keď k poklesu určitých výdavkov došlo (strava v škole, družina, cestovné do školy), neznamená to, že došlo i ku skutočnému zníženiu výdavkov na maloleté deti, keďže tieto sa len transformovali - zvýšili sa výdavky na stravu doma, zvýšili sa výdavky v súvislosti s nákladmi na bývanie (vyššia spotreba energií, vody doma), zvýšili sa výdavky na vitamínové doplnky na posilnenie imunity a pod.

25. Vychádzajúc z uvedených skutočností a záverov sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o zvýšenie bežného, spotrebného výživného na maloleté deti na sumu 165,- eur mesačne u mal. Y. a na sumu 135,- eur mesačne u mal. I., vzhľadom na majetkové pomery otca (tu odvolací súd poukazuje na bod 22. odôvodnenia tohto rozsudku) je však podľa názoru odvolacieho súdu v možnostiach otca maloletých detí zároveň platiť okrem určeného (spotrebného) výživného k rukám matky aj ďalšiu sumu určenú na tvorbu úspor, a to na osobitný účet maloletých detí (§ 63 ods. 3 zákona o rodine), slúžiacu na úhradu ich potrieb v budúcnosti. S prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávanej veci, výšku „spotrebného“ výživného a pomery otca súd považuje za primeranú sumu určenú na tvorbu úspor 30,- eur mesačne na každé dieťa.

26. Na základe uvedeného odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že otcovi maloletých detí uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého Y. sumou 165,- eur mesačne a na maloletého I. sumou 135,- eur mesačne k rukám matky (rovnako ako súd prvej inštancie) a sumou 30,- eur mesačne na tvorbu úspor na každé z maloletých detí, na osobitný účet maloletých detí, počnúc dňom 05. 12. 2018, kedy matka podala návrh na zvýšenie výživného. V súvislosti s výživným na tvorbu úspor súd uložil matke

detí povinnosť zriadiť v prospech maloletých detí v lehote do 5 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v tej istej lehote oznámiť otcovi detí čísla účtov a peňažný ústav, v ktorom budú tieto zriadené. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že na nakladanie s prostriedkami na týchto účtoch maloletých detí je potrebný súhlas súdu.

27. Odvolací súd, vzhľadom na zmenu napadnutého rozsudku, opätovne rozhodol aj o zameškanom výživnom od podania návrhu. Vo vzťahu k bežnému výživnému súd určil zameškané výživné do rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže odvolací súd, pokiaľ ide o bežné výživné, rozhodol rovnako ako súd prvej inštancie a o zameškanom výživnom na tvorbu úspor rozhodol od podania návrhu do rozhodnutia odvolacieho súdu. Zameškané výživné na mal. Y. tak predstavuje sumu 656,19 eur [súd zvýšil výživné o 30,- eur mesačne, t. j. pomerná časť zvýšenia za mesiac december predstavuje 26,19 eur (30,- eur/31 dní = 0,97 eura na deň x 27 dní) + 630,- eur (30,- eur /zvýšenie/ x 21 mesiacov / január 2019 - september 2020/]. Zameškané výživné na mal. I. predstavuje sumu 437,55 eur [súd zvýšil výživné o 20,- eur mesačne, t. j. pomerná časť zvýšenia za mesiac december predstavuje 17,55 eur (20,- eur/31 dní = 0,65 eura na deň x 27 dní) + 420,- eur (20,- eur /zvýšenie/ x 21 mesiacov)]. Vo vzťahu k zameškanému bežnému výživnému odvolací súd vykonal prepočet zameškaného výživného, keďže spôsob jeho výpočtu z rozhodnutia okresného súdu nevyplýval. Zameškané výživné na tvorbu úspor predstavuje sumu 956,19 eur na každé z maloletých detí [26,19 eur ako pomerná časť za december 2019 (30,- eur/31 dní = 0,97 eur x 27 dní) + 930,- eur (30,- eur x 31 mesiacov /január 2019 až júl 2021/]. Zameškané výživné súd otcovi povolil uhradiť v splátkach splatných spolu s bežným výživným so splatnosťou prvej splátky do 15. dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

28. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie zároveň konštatoval zmenu posledného rozhodnutia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/50/2015-546 zo dňa 28. 06. 2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5CoP/64/2016-686 zo dňa 31. 01. 2017, v časti o výživnom na maloleté deti.

29. Nakoľko odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre zvýšenie výživného na maloleté deti, rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrh otca na zníženie výživného zamietol, ako vecne správny potvrdil.

30. Vzhľadom na čiastočnú zmenu rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd, okrem odvolacích trov, rozhodol aj o trovách prvoinštančného konania, a to podľa § 52, § 58 C. m. p. v spojení s § 396 ods. 2 C. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

31. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 C. m. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)